

ROZDZIAŁ VII A.

Ciągi słabo zbieżne.

§ 1. *Definicja.* Ciąg elementów $\{x_n\}$ *zdaża słabo* do elementu x , jeżeli dla każdego funkcyjonału linjowego f spełniony jest warunek

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(x).$$

Twierdzenie 1. *Na to, by ciąg $\{x_n\}$ zdażał słabo do x , konieczne jest i wystarcza, aby*

a) *ciąg $\{|x_n|\}$ był ograniczony;*

b) $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(x)$ *dla każdego funkcyjonału $f \in \bar{E}'$, gdzie \bar{E}'*

oznacza zbiór wszędziegęsty w zbiorze \bar{E} wszystkich funkcyjonałów linjowych.

D o w ó d. Konieczność a) wynika z twierdzenia § 3 rozdz. VIA. Konieczność b) jest oczywista.

Założmy, z kolei, iż warunki a), b) są spełnione i niech u będzie dowolnym funkcyjonałem linjowym w E . Istnieje wówczas, dla każdej liczby $\varepsilon > 0$, funkcyjonał $f \in \bar{E}'$ taki, iż

$$|f - u| < \frac{\varepsilon}{2M},$$

gdzie M jest górnym kresem liczb $|x_n|, |x|$. Wówczas

$$|u(x - x_n)| \leq |f(x - x_n)| + \frac{\varepsilon}{2M} |x - x_n| \leq |f(x - x_n)| + \varepsilon,$$

a więc, ponieważ ε jest dowolną liczbą > 0 oraz

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(x),$$

zatem również

$$\lim_{n \rightarrow \infty} u(x_n) = u(x),$$

t. j. ciąg $\{x_n\}$ jest słabo zbieżny do x .

Uwaga. O zbiorze \bar{E}' wystarczy założyć, że kombinacje linjowe utworzone z funkcjonałów, należących do \bar{E}' , tworzą zbiór wszędziegęsty w \bar{E} .

Twierdzenie 2. *Jeżeli ciąg elementów $\{x_n\}$ zdąży słabo do x , wówczas istnieje taki ciąg kombinacyj linjowych $\{w_n\}$ elementów tego ciągu, że*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} w_n = x.$$

Dowód wynika z twierdzenia 6 rozdziału IVA i z definicji słabej zbieżności.

§ 2. *Przestrzeń (C).* Z twierdzenia o postaci ogólnej funkcjonałów linjowych w (C) wynika, iż ciąg funkcyj ciągłych $\{x_n(t)\}$ zdąży słabo w tej przestrzeni do pewnej funkcji $x(t) \subset (C)$ wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdej funkcji $g(t)$ o wahanii ograniczonym

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) dg = \int_0^1 x(t) dg.$$

Stąd:

Na to, by ciąg funkcyj $\{x_n(t)\}$ pola (C) był słabo zbieżny w tem polu do funkcji $x(t) \subset (C)$, konieczne jest i wystarcza, by

a) $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n(t) = x(t);$

b) ciąg $\{x_n(t)\}$ był wspólnie ograniczony.

Dowód. Warunek jest konieczny: a) wynika z uwagi, że, jeżeli t_0 jest dowolnym punktem przedziału $\langle 0,1 \rangle$, wówczas

funkcjonał $f(x) = x(t_0)$ jest linjowy, zatem $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(x)$, czyli

$$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n(t_0) = x(t_0).$$

Konieczność warunku b) wynika z twierdzenia § 3 rozdziału VIA.

Warunek jest wystarczający: Jeżeli bowiem $g(t)$ jest funkcją o wahanii ograniczonym, a $\{x_n(t)\}$ ciągiem funkcji ciągłych wspólnie ograniczonych, zbieżących wszędzie do funkcji ciągłej $x(t)$, wówczas (por. wstęp, § 5) mamy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) dg(t) = \int_0^1 x(t) dg(t).$$

Z twierdzenia 2 oraz powyższych uwag wynika bezpośrednio:

Twierdzenie 3. *Jeżeli ciąg funkcji ciągłych $\{x_n(t)\}$ ($0 \leq t \leq 1$) jest ograniczony i zbieżny wszędzie do funkcji ciągłej $x(t)$, wówczas istnieje ciąg wielomianów, utworzonych z wyrazów danego ciągu, zbieżających jednostajnie do $x(t)$.*

Jest to ciekawa własność przestrzeni funkcji ciągłych, której nie posiadają np. funkcje pierwszej klasy Baire'a.

Przestrzeń (L^r) ($r > 1$). Ciąg $\{x_n(t)\}$ zbiega słabo do $x(t)$ ($x_n(t) \subset (L^r)$, $x(t) \subset (L^r)$), jeżeli dla każdej funkcji $\alpha(t) \subset (L^s)$ [$s = \frac{p}{p-1}$] zachodzi

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) \alpha(t) dt = \int_0^1 x(t) \alpha(t) dt.$$

Stąd:

Na to, aby ciąg funkcji $\{x_n(t)\}$ pola (L^r) zbiegał słabo do funkcji $x(t) \subset (L^r)$, konieczne jest i wystarcza, by

$$a) \lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^t x_n(u) du = \int_0^t x(u) du \quad (0 \leq t \leq 1);$$

b) ciąg $\left\{ \int_0^1 |x_n(t)|^r dt \right\}$ był ograniczony ¹⁾.

Warunki są konieczne. Określmy funkcję $\alpha(u, t)$

$$\alpha(u, t) = \begin{cases} 1 & \text{dla } u \leq t, & 0 \leq u \leq 1, & 0 \leq t \leq 1. \\ 0 & \text{„ } u > t. \end{cases}$$

Dla każdego t , $\alpha(u, t) \in (L^{(s)})$, zatem

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) \alpha(u, t) du = \int_0^1 x(t) \alpha(u, t) du,$$

czyli

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^t x_n(u) du = \int_0^t x(u) du.$$

Konieczność warunku b) wynika bezpośrednio z twierdzenia § 3 rozdz. VI A.

Warunki są wystarczające. Zauważmy, że każda funkcja schodkowa $\alpha(u)$ da się przedstawić w postaci

$$\alpha(u) = \sum_{i=1}^n h_i \cdot [\alpha(u, t_i') - \alpha(u, t_i'')].$$

Ponieważ wedle a)

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(u) \alpha(u, t_i) du = \int_0^1 x(u) \alpha(u, t_i) du,$$

przeto dla każdej funkcji schodkowej $\alpha(u)$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(u) \alpha(u) du = \int_0^1 x(u) \alpha(u) du.$$

¹⁾ Twierdzenie to udowodnił p. F. Riesz. Zob. pracę cytowaną na str. 71 pod ¹⁾ (p. 465 — 466).

Niechaj teraz $\alpha(t)$ będzie dowolną funkcją klasy $(L^{(\frac{p}{p-1})})$.

Istnieje ciąg funkcji schodkowych $\{\alpha_n(t)\}$, dążących przeciętnie w potęgze $\frac{p}{p-1}$ do $\alpha(t)$.

Zbiór funkcji schodkowych jest zatem wszędziegęsty w $(L^{(s)})$, skąd na mocy warunku b) otrzymujemy słabą zbieżność ciągu $\{x_n(t)\}$ do $x(t)$.

Przestrzeń (c). Na to, aby ciąg $\{x_n\}$ zdążył słabo do elementu x [$x_n = \{\xi_i^n\} \subset (c)$, $x = \{\xi_i\} \subset (c)$] konieczne jest i wystarcza, by

1) ciąg $\{|x_n|\}$ był ograniczony;

$$2) \lim_{n \rightarrow \infty} \xi_i^{(n)} = \xi_i, \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \{ \lim_{i \rightarrow \infty} \xi_i^{(n)} \} = \lim_{i \rightarrow \infty} \xi_i.$$

Dowód jest natychmiastowy, jeżeli oprzemy się na twierdzeniu, że każdy funkcjonał linjowy w (c) ma kształt:

$$f(x) = C \lim_{i \rightarrow \infty} \xi_i + \sum_{i=1}^{\infty} C_i \xi_i,$$

gdzie

$$x \equiv \{\xi_i\}, \quad |C| + \sum_{i=1}^{\infty} |C_i| = |f|,$$

i zauważymy, że przyjmując

$$f_0(x) = \lim_{i \rightarrow \infty} \xi_i, \quad f_i(x) = \xi_i,$$

możemy powiedzieć, że kombinacje linjowe utworzone z funkcjonałów $f_n(x)$ ($n = 0, 1 \dots$) tworzą zbiór wszędziegęsty w zbiorze funkcjonałów.

Przestrzeń $(l^{(p)})$ ($p > 1$). Na to, aby ciąg $\{x_n\}$ zdążył słabo do x [$x_n \equiv \{\xi_i^{(n)}\} \subset (l^{(p)})$, $x \equiv \{\xi_i\} \subset (l^{(p)})$], konieczne jest i wystarcza, by

1) ciąg liczb $\left\{ \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)}|^p \right\}$ był ograniczony;

2) $\lim_{n \rightarrow \infty} \xi_i^{(n)} = \xi_i \quad (i = 1, 2 \dots)$.

Dowód. Konieczność warunków wynika z twierdzenia § 3 rozdz. VIA, ponieważ dla $x = \{\xi_i\} \subset (l^{(p)})$, mamy

$$|x| = \left\{ \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i|^p \right\}^{\frac{1}{p}}, \quad -$$

oraz z uwagi, iż funkcjonały

$$f_i(x) = \xi_i \quad \text{dla} \quad x = \{\xi_i\} \subset (l^{(p)})$$

są liniowe w przestrzeni $(l^{(p)})$ ($p > 1$).

Dostateczność jest bezpośrednią konsekwencją twierdzenia 1, oraz uwagi do tego twierdzenia (str. 146); wystarczy zauważyć, iż kombinacje liniowe określonych wyżej funkcjonałów $f_i(x)$ stanowią zbiór wszędziegęsty w przestrzeni wszystkich funkcjonałów w polu $(l^{(p)})$.

Przestrzeń (l) . Na to, aby ciąg $\{x_n\}$ zdkzał słabo do x [$x_n = \xi_i^{(n)} \subset (l)$, $x = \{\xi_i\} \subset (l)$], konieczne jest i wystarcza, by

$$\lim_{n \rightarrow \infty} |x_n - x| = 0, \quad \text{t. zn.} \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)} - \xi_i| = 0.$$

W przestrzeni (l) słaba zbieżność jest tedy równoważna zbieżności wedle normy.

Dowód. Przyjmijmy $\eta_i^{(n)} = \xi_i^{(n)} - \xi_i$. Załóżmy, że ciąg $\{x_n\}$ zdąża słabo do x . Oczywiście ciąg $\{y_n\}$ [$y_n = \xi_i^{(n)} - \xi_i$] zdąża słabo do Θ . Zatem dla każdego ciągu ograniczonego $\{c_i\}$ zachodzi

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} c_i \eta_i^{(n)} = 0; \quad (1)$$

przyjmując $c_i = 0$ dla $i \neq r$, $c_r = 1$, otrzymamy:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \eta_r^{(n)} = 0 \quad (r = 1, 2, \dots). \quad (2)$$

Przypuśćmy, że

$$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} |\eta_i^{(n)}| > \varepsilon > 0. \quad (3)$$

Określamy przy pomocy indukcji ciąg liczb naturalnych $\{n_k\}$ i $\{r_k\}$ w sposób następujący:

1) n_1 jest najmniejszą liczbą n , dla której

$$\sum_{i=1}^{\infty} |\eta_i^{(n)}| > \varepsilon;$$

2) r_1 jest najmniejszą liczbą, spełniającą związek

$$\sum_{i=1}^{r_1} |\eta_i^{(n_1)}| > \frac{\varepsilon}{2}, \quad \sum_{i=r_1+1}^{\infty} |\eta_i^{(n_1)}| < \frac{\varepsilon}{5};$$

3) n_k jest najmniejszą liczbą większą od n_{k-1} , spełniającą warunki

$$\text{a) } \sum_{i=1}^{\infty} |\eta_i^{(n_k)}| > \varepsilon,$$

$$\text{b) } \sum_{i=1}^{r_{k-1}} |\eta_i^{(n_k)}| < \frac{\varepsilon}{5};$$

4) r_k jest najmniejszą liczbą $> r_{k-1}$, spełniającą nierówności

$$\sum_{i=r_{k-1}+1}^{r_k} |\eta_i^{(n_k)}| > \frac{\varepsilon}{2}, \quad \sum_{i=r_k+1}^{\infty} |\eta_i^{(n_k)}| < \frac{\varepsilon}{5}.$$

Istnienie ciągów $\{n_k\}$ i $\{r_k\}$ wynika ze związków (2) i (3).
Niech teraz

$$c_i = \begin{cases} \text{sign } \eta_i^{(n_{k+1})} & \text{dla } r_k < i \leq r_{k+1}, \\ \text{sign } \eta_i^{(n_1)} & \text{„ } 1 \leq i \leq r_1, \end{cases} \quad (4)$$

Mamy $|c_j| = 1$ ($j = 1, 2, \dots$). Zatem, na mocy (1),

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} c_i \eta_i^{(n)} = 0. \quad (5)$$

Lecz, w myśl (4),

$$\left| \sum_{i=1}^{\infty} c_i \eta_i^{(n_k)} \right| \geq \sum_{i=r_{k-1}+1}^{r_k} |\eta_i^{(n_k)}| - \sum_{i=1}^{r_{k-1}} |\eta_i^{(n_k)}| - \sum_{i=r_k+1}^{\infty} |\eta_i^{(n_k)}|.$$

Zatem, na mocy warunków (3) i (4), określających ciągi $\{n_k\}$ i $\{r_k\}$, mamy:

$$\left| \sum_{i=1}^{\infty} c_i \eta_i^{(n_k)} \right| \geq \frac{\varepsilon}{2} - \frac{\varepsilon}{5} - \frac{\varepsilon}{5} = \frac{\varepsilon}{10} \quad (k = 1, 2, \dots),$$

co jednak sprzeczne jest z (5) i z warunkiem 3), na mocy którego $n_k > n_{k-1}$, więc $\lim_{k \rightarrow \infty} n_k = +\infty$.

Przestrzeń (L). Ciąg $\{x_n(t)\}$ zdyga słabo do $x_0(t)$ [$x_n \subset L$, $x_0 \subset L$, $0 \leq t \leq 1$], jeżeli dla każdej funkcji ograniczonej $\alpha(t)$ zachodzi

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) \alpha(t) dt = \int_0^1 x_0(t) \alpha(t) dt. \quad (1)$$

Stąd:

Na to, aby ciąg funkcyj $\{x_n(t)\}$ pola (L) był słabo zbieżny do funkcji $x(t) \subset (L)$, konieczne jest i wystarcza, by

$$1) \text{ ciąg } \int_0^1 |x_n(t)| dt \text{ był ograniczony;}$$

2) dla każdej liczby $\varepsilon > 0$, istniała odpowiednia liczba η taka, że dla każdego zbioru H , zawartego w $\langle 0, 1 \rangle$, o mierze $< \eta$, zachodziła nierówność

$$\left| \int_H x_n(t) dt \right| \leq \varepsilon \quad (n = 1, 2, \dots);$$

$$3) \lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^t x_n(u) du = \int_0^t x_0(u) du \quad (0 \leq t \leq 1)^1).$$

D o w ó d. Konieczność warunku 1) wynika z twierdzenia § 3 rozdz. VIA. Udowodnimy teraz lemat następujący:

$$\text{Jeśli } \lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) \alpha(t) dt = 0 \text{ dla każdego } \alpha(t) \subset (M) [x_n(t) \subset L],$$

wówczas warunek 2) jest spełniony.

Przypuścimy bowiem, że warunek 2) nie jest spełniony.

Istnieje zatem $\varepsilon > 0$ takie, że do każdego $\eta > 0$ istnieje zbiór $H(\eta)$ o mierze $< \eta$ i liczba naturalna $n(\eta)$ taka, że

$$\left| \int_{H(\eta)} x_{n(\eta)}(t) dt \right| > \varepsilon. \quad (1)$$

Niechaj $\{\alpha_n\}$ oznacza ciąg liczb, spełniających warunek:

$$\left| \int_H x_n(t) dt \right| < \frac{1}{2} \varepsilon \text{ dla każdego zbioru } H \text{ o mierze } < \alpha_n. \quad (2)$$

Określamy ciąg zbiorów $\{G_i\}$, liczb $\{\eta_i\}$ przy pomocy indukcji w następujący sposób:

¹⁾ Warunek 1) jest zresztą konsekwencją warunku 2).

$$\begin{cases} G_1 = H(1), & n_1 = n(1), & N_1 = 0, \\ G_i = H\left(\frac{1}{2^{N_i}}\right), & n_i = n\left(\frac{1}{2^{N_i}}\right), \end{cases} \quad (3)$$

gdzie N_i jest dowolną liczbą naturalną, spełniającą warunek

$$\frac{1}{2^{N_i}} < \frac{1}{2} \alpha_{n_{i-1}}, \quad N_i < N_{i+1}.$$

A więc miara zbioru $\sum_{j=1}^{\infty} G_{j+1}$ jest mniejsza niż

$$\sum_{j=i}^{\infty} \frac{1}{2^{N_{j+1}}} \leq \frac{2}{2^{N_{i+1}}} < \alpha_{n_i}.$$

Niech

$$H_i = G_i - R_i, \quad \text{gdzie } R_i = G_i \sum_{j=i}^{\infty} G_{j+1}.$$

Mamy oczywiście $H_r H_k = 0$ przy $r \neq k$, oraz

$$\int_{H_i} x_{n_i}(t) dt = \int_{G_i} x_{n_i}(t) dt - \int_{R_i} x_{n_i}(t) dt.$$

Ponieważ miara R_i jest $< \alpha_{n_i}$, zatem na mocy (1), (2), (3)

$$\left| \int_{H_i} x_{n_i}(t) dt \right| \geq \varepsilon - \frac{1}{2} \varepsilon = \frac{1}{2} \varepsilon. \quad (4)$$

Niech

$$\xi_i^{(n)} = \int_{H_i} x_n(t) dt \quad (n = 1, 2, \dots),$$

i niechaj $\{d_i\}$ będzie dowolnym ciągiem ograniczonym.

Określamy funkcję $\alpha(t)$ w sposób następujący

$$\alpha(t) = \begin{cases} d_i & \text{dla } t \in H_i, \\ 0 & \text{dla pozostałych } t. \end{cases}$$

Mamy

$$\int_0^1 \alpha(t) x_n(t) dt = \sum_{i=1}^{\infty} d_i \xi_i^{(n)}.$$

Widzimy zatem, że

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} d_i \xi_i^{(n)} = 0 \quad \text{dla} \quad \{d_i\} \subset (m).$$

Uważając więc ciągi $\{\xi_i^{(n)}\}$ jako elementy przestrzeni (l) , widzimy, że $\{\xi_i^{(n)}\}$ dąży słabo do Θ . Zatem

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)}| = 0.$$

A więc $\lim_{i \rightarrow \infty} \xi_i^{(n_i)} = 0$, co jest sprzeczne z (4), gdyż

$$|\xi_i^{(n_i)}| = \left| \int_{H_i} x_{n_i}(t) dt \right| \geq \frac{1}{2} \varepsilon.$$

Opierając się na powyższym lemmacie, z uwagi, że

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 [x_n(t) - x_0(t)] \alpha(t) dt = 0 \quad \text{dla} \quad \alpha(t) \subset (M),$$

mamy

$$\int_H |x_n(t) - x_0(t)| dt < \varepsilon$$

dla każdego zbioru H o mierze mniejszej niż η .

Obierając η dość małe, mamy

$$\int_H |x_0(t)| dt < \frac{1}{2} \varepsilon,$$

o ile tylko miara zbioru H jest mniejsza od η .

Zatem

$$\int_H |x_n(t)| dt < \frac{3}{2} \varepsilon \quad (n = 1, 2, \dots).$$

Widzimy zatem, że ciąg $\{x_n(t)\}$ spełnia warunek 2).

Warunek 3) jest oczywiście konieczny.

Przyjmując bowiem

$$\alpha(u) = 1 \quad \text{dla} \quad 1 \leq u \leq t,$$

$$\alpha(u) = 0 \quad \text{dla} \quad t < u \leq 1,$$

mamy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(u) \alpha(u) du = \int_0^1 x_0(u) \alpha(u) du.$$

Przejdziemy teraz do dowodu, że warunki podane są wystarczające.

Niechaj $\alpha(t)$ będzie dowolną funkcją mierzalną mniejszą bezwzględnie od M w przedziale $\langle 0, 1 \rangle$. Niechaj ε będzie dowolną liczbą, a $\eta > 0$ odpowiednią liczbą, wynikającą z warunku 2).

Istnieje funkcja schodkowa $\beta(t)$, ograniczona bezwzględnie przez M i spełniająca warunek: zbiór H wszystkich punktów, spełniających nierówność

$$|\alpha(t) - \beta(t)| > \varepsilon,$$

ma miarę mniejszą od η . Na mocy warunku 3), mamy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) \beta(t) dt = \int_0^1 x_0(t) \beta(t) dt. \quad (6)$$

Zauważmy, że

$$\left| \int_0^1 [\alpha(t) - \beta(t)] x_n(t) dt \right| \leq \left| \int_H [\alpha(t) - \beta(t)] x_n(t) dt \right| +$$

$$+ \left| \int_H [\alpha(t) - \beta(t)] x_n(t) dt \right|,$$

gdzie H' oznacza dopełnienie zbioru H do przedziału $\langle 0, 1 \rangle$.

Zatem

$$\left| \int_0^1 [\alpha(t) - \beta(t)] x_n(t) dt \right| \leq \varepsilon \int_0^1 |x_n(t)| dt + 2M \int_H |x_n(t)| dt.$$

Jeżeli przez H_n oznaczymy zbiór tych punktów zbioru H , gdzie $x_n(t) \geq 0$, wówczas, na mocy warunku 2),

$$\int_H |x_n(t)| dt = \left| \int_{H-H_n} x_n(t) dt \right| + \left| \int_{H_n} x_n(t) dt \right| \leq 2\varepsilon,$$

a więc

$$\left| \int_0^1 [\alpha(t) - \beta(t)] x_n(t) dt \right| \leq \varepsilon \left[\int_0^1 |x_n(t)| dt + 4M \right]. \quad (7)$$

Mamy na mocy (6) i (7)

$$\begin{aligned} & \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \left| \left\{ \int_0^1 x_n(t) \alpha(t) dt - \int_0^1 x_0(t) \alpha(t) dt \right\} \right| \leq \\ & \leq \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \left| \int_0^1 x_n(t) [\alpha(t) - \beta(t)] dt \right| + \left| \int_0^1 x_0(t) [\alpha(t) - \beta(t)] dt \right| \leq \\ & \leq \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \varepsilon \left[\int_0^1 |x_n(t)| dt + 4M \right] + \varepsilon \int_0^1 |x_0(t)| dt + 2M \int_H |x_0(t)| dt. \end{aligned}$$

Na mocy warunku 1) ciąg $\int_0^1 |x_n(t)| dt$ jest ograniczony,

$\int_H |x_0(t)| dt$ zmierza do zera wraz z miarą zbioru H , a zatem

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) \alpha(t) dt = \int_0^1 x_0(t) \alpha(t) dt.$$

ROZDZIAŁ VII B.

Ciagi słabo zbieżne.

(Ciąg dalszy)

§ 1. Jeżeli ciąg $\{x_n(t)\}$ zdyga słabo do $x(t)$ w przestrzeni $(L^{(p)})$ ($p > 1$) [$x_n(t), x(t) \in (L^{(p)})$, $p > 1$] i jeżeli

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 |x_n(t)|^p dt = \int_0^1 |x(t)|^p dt,$$

wówczas ciąg $\{x_n(t)\}$ zdyga wedle normy do $x(t)$, t. zn.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 |x_n(t) - x(t)|^p dt = 0^1).$$

Analogiczne twierdzenie zachodzi dla przestrzeni $(l^{(p)})$ ($p \geq 1$), mianowicie:

Jeżeli ciąg $\{x_n\} \equiv \{\xi_i^{(n)}\}$ zdyga słabo do $x \equiv \{\xi_i\}$ w $(l^{(p)})$ ($p \geq 1$) [$x_n, x \in (l^{(p)})$] i jeżeli

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)}|^p = \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i|^p,$$

¹⁾ Twierdzenie to udowodnione zostało po raz pierwszy przez Radona (Sitzsb. Ak. Wiss. Wien, t. 122 (1913), Abt. IIa, pp. 1295 — 1438). Również: F. Riesz, Acta Litt. ac Scient. Szeged, t. 4, (1929), pp. 58—64, oraz 182—185.

wówczas

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)} - \xi_i|^p = 0.$$

D o w ó d. Mamy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \xi_i^{(n)} = \xi_i, \quad (1)$$

$$\sqrt[p]{\sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)} - \xi_i|^p} \leq \sqrt[p]{\sum_{i=1}^{N-1} |\xi_i^{(n)} - \xi_i|^p} + \sqrt[p]{\sum_{i=N}^{\infty} |\xi_i^{(n)} - \xi_i|^p}, \quad (2)$$

gdzie N jest dowolną liczbą naturalną.

Lecz

$$\sqrt[p]{\sum_{i=N}^{\infty} |\xi_i^{(n)} - \xi_i|^p} \leq \sqrt[p]{\sum_{i=N}^{\infty} |\xi_i^{(n)}|^p} + \sqrt[p]{\sum_{i=N}^{\infty} |\xi_i|^p},$$

skąd, na mocy założenia i związków (1), (2), otrzymujemy:

$$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)} - \xi_i|^p \leq \left\{ 2 \sqrt[p]{\sum_{i=N}^{\infty} |\xi_i|^p} \right\}^p = 2^p \sum_{i=N}^{\infty} |\xi_i|^p.$$

Ponieważ N jest dowolną liczbą naturalną i ponieważ

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \sum_{i=N}^{\infty} |\xi_i|^p = 0,$$

więc

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)} - \xi_i|^p = 0.$$

§ 2. Jeżeli ciąg elementów $\{x_n\}$ pewnej przestrzeni typu (B) ma tę własność, że dla każdego funkcjonału linowego $f(x)$ istnieje

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n),$$

to nie koniecznie istnieć musi element x_0 , do którego ciąg $\{x_n\}$ jest słabo zbieżny, t. j. taki, że

$$\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = f(x_0)$$

dla każdego funkcjonału linjowego.

Przykład taki można podać w przestrzeni (C).

Niechaj $\{x_n(t)\}$ ($0 \leq t \leq 1$) oznacza ciąg funkcyj ciągłych wspólnie ograniczonych i zbieżnych wszędzie do funkcji $z(t)$ nieciągłej.

Wynika wówczas z twierdzenia § 2 rozdziału VIIA istnienie granicy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) dg$$

dla każdej funkcji g o wahanii ograniczonym.

Ciąg $\{x_n(t)\}$ nie jest jednak słabo zbieżny do żadnej funkcji ciągłej.

W przestrzeniach $(L^{(p)})$, $(l^{(p)})$ ($p \geq 1$), jeśli, dla pewnego ciągu $\{x_n\}$, $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n)$ istnieje dla każdego funkcjonału f linjowego, wówczas ciąg $\{x_n\}$ zbiega słabo do pewnego elementu x_0 .

Dowód dla (L). Niechaj ciąg $\{x_n(t)\} \subset (L)$ ma powyższą własność, t. zn. niech

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) \alpha(t) dt$$

istnieje dla każdej funkcji $\alpha(t) \subset (M)$.

Mamy oczywiście

$$\lim_{p, q \rightarrow \infty} \int_0^1 [x_p(t) - x_q(t)] \alpha(t) dt = 0 \quad \text{dla } \alpha(t) \subset (M).$$

Łatwo zauważyć, że dla każdej liczby $\epsilon > 0$ istnieje taka para liczb $\eta > 0$ i $N > 0$, że

$$\int_H |x_N(t) - x_h(t)| dt < \varepsilon \quad (1)$$

dla $h \geq N$ i dla każdego zbioru H o mierze mniejszej niż η .

W przeciwnym bowiem przypadku istniałby ciąg liczb $\{p_n\}$ i $\{h_n\}$, dążących do ∞ i ciąg zbiorów $\{H_n\}$ o miarach dążących do zera, takich, że

$$\int_{H_n} |x_{p_n}(t) - x_{h_n}(t)| dt \geq \varepsilon,$$

co sprzeciwiałoby się lematowi § 2 rozdziału VIIA (str. 153), gdyż

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 [x_{p_n}(t) - x_{q_n}(t)] \alpha(t) dt = 0 \quad \text{dla } \alpha(t) \subset (M).$$

W szczególności, dla η dość małego, mamy

$$\int_H |x_i(t)| dt < \frac{1}{2} \varepsilon \quad (i = 1, 2, \dots, N),$$

o ile miara zbioru H jest mniejsza od η .

Zatem na mocy (1)

$$\int_H |x_n(t)| dt < \frac{3}{2} \varepsilon \quad (n = 1, 2, \dots)$$

dla każdego zbioru H o mierze $< \eta$.

Niech

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^t x_n(u) du = \beta(t).$$

Pokażemy, że funkcja $\beta(t)$ jest funkcją absolutnie ciągłą. Jeżeli bowiem ε jest dowolną liczbą dodatnią, wówczas istnieje $\eta > 0$ takie, że

$$\int_H |x_n(t)| dt < \varepsilon \quad (n = 1, 2, \dots) \quad \text{dla każdego zbioru } H \text{ o mierze } < \eta.$$

W szczególności, jeżeli zbiór H składa się ze skończonej liczby odcinków $\{\delta_i\}$, niezachodzących na siebie, o krańcach t_i, t'_i , wówczas

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_H x_n(t) dt = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_i \int_{t_i}^{t'_i} x_n(t) dt = \sum_i [\beta(t'_i) - \beta(t_i)],$$

a więc

$$\left| \sum_i [\beta(t'_i) - \beta(t_i)] \right| \leq \varepsilon,$$

co oznacza ciągłość bezwzględną funkcji $\beta(t)$.

Przyjmując $\beta'(t) = x_0(t)$, widzimy, że ciąg $x_n(t)$ zdąża słabo do $x_0(t)$.

Czytelnik łatwo udowodni analogiczną własność dla przestrzeni (l) , t. zn.:

Jeżeli ciąg $\{\xi_i^{(n)}\}$ ma tę własność, że

$$\sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i^{(n)}| < +\infty \quad (n = 1, 2, \dots)$$

i $\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} d_i \xi_i^{(n)}$ istnieje dla każdego ciągu $\{d_i\}$ ograniczonego,

wówczas istnieje ciąg $\{\xi_i\}$ taki, że

$$\sum_{i=1}^{\infty} |\xi_i| < +\infty, \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{\infty} d_i \xi_i^{(n)} = \sum_{i=1}^{\infty} d_i \xi_i.$$

Udowodnimy teraz dla przestrzeni $(L^{(p)})$ ($p > 1$) własność podaną na początku tego ustępu, mianowicie następujące twierdzenie:

Jeżeli $\{x_n(t)\} \subset (L^{(p)})$ ($p > 1$) i jeżeli

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) y(t) dt$$

istnieje dla każdego $y(t) \subset (L^{(\frac{p}{p-1})})$, wówczas istnieje $x_0(t) \subset (L^{(p)})$

takie, że

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) y(t) dt = \int_0^1 x_0(t) y(t) dt \quad \text{dla } y(t) \in (L^{(\frac{p}{p-1})}).$$

D o w ó d. Niech dla $y \in (L^{(\frac{p}{p-1})})$

$$f_n(y) = \int_0^1 x_n(t) y(t) dt.$$

Funkcjonał $f_n(y)$ jest funkcyjonałem liniowym określonym w $(L^{(\frac{p}{p-1})})$.

Ponieważ $\lim_{n \rightarrow \infty} f_n(y)$ istnieje dla każdego $y \in (L^{(\frac{p}{p-1})})$, zatem funkcyjonał $f(y) = \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(y)$, jako granica funkcyjonałów liniowych, jest również liniowy. Z twierdzenia o przedstawieniu funkcyjonałów w przestrzeniach $(L^{(\frac{p}{p-1})})$ (rozd. IVA, § 4) wynika istnienie takiej funkcji $x_0(t) \in (L^{(p)})$, że

$$f(y) = \int_0^1 x_0(t) y(t) dt \quad \text{dla } y \in (L^{(\frac{p}{p-1})}).$$

Mamy więc

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 x_n(t) y(t) dt = \int_0^1 x_0(t) y(t) dt \quad \text{dla } y \in (L^{(\frac{p}{p-1})}).$$

Uwaga. Analogiczne twierdzenie i dowód można podać dla przestrzeni $(L^{(p)})$ ($p > 1$).

§ 3. Niechaj $y = U(x)$ będzie operacją liniową, określoną w przestrzeni E typu (B) , której przeciwdziedzina mieści się w przestrzeni E_1 również typu (B) .

Jeżeli ciąg $\{x_n\}$ zdyga słabo do x_0 , wówczas ciąg $\{U(x_n)\}$ zdyga słabo do $U(x_0)$.

D o w ó d. Niech Y będzie dowolnym funkcjonałem linjowym określonym w E_1 . Wyrażenie

$$YU(x) = X(x)$$

jest oczywiście funkcjonałem addytywnym w E i, jak łatwo widać, ciągłym.

Mamy bowiem:

$$|X(x)| = |YU(x)| \leq |Y| |U(x)| \leq |Y| |U| |x|.$$

Ponieważ $\{x_n\}$ zdyga słabo do x_0 więc

$$\lim_{n \rightarrow \infty} YU(x_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} X(x_n) = X(x_0) = YU(x_0).$$

Zatem ciąg $\{U(x_n)\}$ zdyga słabo do $U(x_0)$.

Jeżeli założymy, że operacja $y = U(x)$ jest pełnościągła, wówczas, skoro ciąg $\{x_n\}$ zdyga słabo do $\{x_0\}$, to ciąg $\{U(x_n)\}$ zdyga wedle normy do $U(x_0)$, t. j.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} |U(x_n) - U(x_0)| = 0.$$

Przypuśćmy, że ciąg $U(x_n)$ nie zdyga (wedle normy) do $U(x_0)$. Istnieje zatem $\varepsilon > 0$ i ciąg częściowy $\{x_{n_i}\}$ taki, że

$$|U(x_{n_i}) - U(x_0)| > \varepsilon \quad (i = 1, 2, \dots), \quad (1)$$

przyczem ciąg $\{U(x_{n_i})\}$ jest zbieżny wedle normy do pewnego elementu y' . Ponieważ ciąg $\{x_{n_i}\}$ jest słabo zbieżny do x_0 , więc ciąg $\{U(x_{n_i})\}$ jest słabo zbieżny do $U(x_0)$, co jest niemożliwe, gdyż ciąg $\{U(x_{n_i})\}$ dąży do y' , a na mocy (1) $y' \neq U(x_0)$.
